

Sygn. akt V KZ 26/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **K.S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2015 r.,
zażalenia obrońcy skazanego
na zarządzenie upoważnionego Sędziego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie z dnia 12 maja 2015 r. o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu
Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt II AKa 255/14,

postanowił

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Apelacyjnego w
Szczecinie.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 maja 2015 r. upoważniony Sędzia Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie odmówił przyjęcia kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt II Aka 255/14, wskazując, że kasacja została złożona po terminie. W uzasadnieniu tego zarządzenia stwierdzono, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono obrońcy skazanego w dniu 5 marca 2015 r. W dniu 4 kwietnia 2015 r. obrońca skazanego złożył pismo zatytułowane „kasacja”, jednak zdaniem upoważnionego Sędziego wydającego zaskarżone zarządzenie, nie spełniało ono warunków, które pozwoliłoby przypisać mu walor pisma procesowego i wszcząć procedurę przewidzianą w art. 120 k.p.k. Pismo to nie zawierało bowiem podpisu, wniosków i uzasadnienia. Pismo to zwrócono obrońcy skazanego pismem z dnia 9 kwietnia 2015 r. Z kolej późniejsze pismo procesowe obrońcy skazanego,

zatytułowane „kasacja”, zostało złożone w dniu 20 kwietnia 2015 r. a więc po upływie terminu zawitego określonego w art. 524 § 1 k.p.k.

Na zarządzenie upoważnionego Sędziego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie zażalenie wniósł obrońca skazanego stwierdzając, że złożona przez niego w dniu 4 kwietnia 2015 r. (data nadania w UP) kasacja nie zawierała braków nieusuwalnych, doszło więc od naruszenia art. 120 § 1 i § 2 zd. 1 k.p.k. polegającego na jego niezastosowaniu i niewezwaniu wnoszącego kasację do uzupełnienia braków formalnych przez załączenie brakujących stron kasacji. W konsekwencji, w sposób niezasadny, z naruszeniem art. 530 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji, uznając, że została ona złożona po terminie.

Zażalenie okazało się zasadne. Analiza treści i formy pisma obrońcy skazanego z dnia 3 kwietnia 2015 r. jednoznacznie wskazuje, że ma ono charakter kasacji. Pismo to zawierało oznaczenie zaskarżonego wyroku, część zarzutów, wskazanie osoby skazanego oraz obrońcy oraz intencję zaskarżenia tego wyroku w trybie kasacji. Brak podpisu, wniosków i uzasadnienia wynikała z ewidentnego braku pozostałych stron tego pisma. Były do braki usuwalne, które należało skorygować w trybie określonym w art. 120 § 1 i § 2 k.p.k.

W tej sytuacji należało uznać, że zaskarżone zarządzenie upoważnionego Sędziego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie o odmowie przyjęcia kasacji zostało wydane naruszeniem przepisów prawa procesowego i sprawę oceny dopuszczalności kasacji należało przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie